

Sygn. akt II Ka 258/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 stycznia 2021r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale prokuratora Joanny Ślesieńskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2021r.

sprawy **M. M.**

oskarżonego z art.278§115k.k. w zw. z art.276k.k. w zw. z art.11§2k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 22 września 2020r., sygn. akt II K 939/17

oraz z urzędu na podstawie art.435k.p.k. sprawy **S. S.**

oskarżonego z art.278§115k.k. w zw. z art.276k.k. w zw. z art.11§2k.k.

I. Zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych M. M.

i S. S. w ten sposób, że:

- z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym eliminuje przepis art.275§1k.k.;
- orzeczoną wobec oskarżonego M. M. karę pozbawienia wolności obniża do 9 (dziewięciu) miesięcy;
- orzeczoną wobec oskarżonego S. S. karę ograniczenia wolności obniża do 9 (dziewięciu) miesięcy.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. A. kwotę 516,60zł (w tym vat) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej

z urzędu oskarżonemu M. M. w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zwalnia oskarżonego M. M. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za obie instancje.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 258/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 22.09.2020 r., sygn. akt II K 939/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego M. M.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrońca orzeczeniu zarzuciła obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. oraz art. 92 k.p.k., polegającą na tym iż Sąd wyrokujący dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, poprzez uznanie, iż oskarżony w dniu 26 maja 2017 r. w godzinach 3:30 do 5:30 w K. przy ul. (...) na przystanku (...), działając wspólnie i w porozumieniu z S. S., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby podróżnej z ubraniami, łódówki turystycznej, pieniędzy w kwocie 7200 zł, książeczki wojskowej, karty bankomatowej o łącznej wartości 7450 zł na szkodę A. J.. Podczas gdy przeprowadzenie postępowanie dowodowe nie ujawniło, żadnych bezpośrednich dowodów posiadania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>takiej właśnie kwoty pieniędzy przez pokrzywdzonego, karty bankomatowej czy książeczki wojskowej. W szczególności w tym przedmiocie świadkowie powtarzali jedynie to, co usłyszeli od pokrzywdzonego.</p> <p>.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się celowa i doprowadziła do wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.</p> <p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.).Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.</p> <p>W odniesieniu do powyższego, Sąd orzekający w prawidłowy sposób ocenił zeznania pokrzywdzonego A. J., uzasadniając przy tym szeroko powody przyznania jego zeznaniom przymiotu wiarygodności, w tym również w zakresie wysokości</p>		

skradzionej przez oskarżonych kwoty pieniężnej. Sąd orzekający przy ustaleniu wskazanej kwoty oparł się nie tylko na zeznaniach świadków, którzy w swych zeznaniach podawali kwoty od 7000 do 7500 złotych, ale również dokumentacji, z której wynikała wysokość dochodów, otrzymanych przez pokrzywdzonego w Niemczech za 2016 r., który przez okres 2 miesięcy i 10 dni zarobił 3.815 Euro, co stanowiło równowartość około 17000 złotych. W świetle tego, Sąd prawidłowo uznał, iż wskazana przez pokrzywdzonego kwota 7200 złotych jest uprawdopodobniona, a nie ma przy tym znaczenia okoliczność, iż pokrzywdzony nie posiadał dowodów zatrudnienia na terenie Niemiec, skoro co istotniejsze, posiadał dokumentację wykazującą osiągnięte dochody. W świetle powyższego, nie można podzielić argumentacji obrony, iż Sąd błędnie określił wysokość skradzionego mienia. Z uwagi na powyższe, Sąd odwoławczy w toku kontroli instancyjnej nie znalazł podstaw, by wyeliminować obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie z oskarżonym S. S. kwoty 7200 zł.

Niezależnie od podniesionych zarzutów, Sąd odwoławczy na skutek apelacji obrońcy oskarżonego M. M. oraz z urzędu, na podstawie art. 435 k.p.k. wobec S. S. wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym art. 275 § 1 k.k.

W doktrynie przyjmuje się, iż przez dokument stwierdzający tożsamość należy rozumieć dowód osobisty w rozumieniu art. 4 ustawy z 6.08.2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2016 r. poz. 391 ze zm.), dokumenty paszportowe, czyli:

paszport, paszport tymczasowy, paszport dyplomatyczny i paszport służbowy (...) w rozumieniu art. 2 pkt 2 i art. 4 ustawy z 13.07.2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 758 ze zm.), dokument paszportowy lub inny dokument stwierdzający tożsamość cudzoziemca wydany przez organ państwa obcego, kartę pobytu, dokument podróży, polski dokument podróży, w tym tymczasowy, tymczasowy dokument tożsamości cudzoziemca, a także dokument „zgoda na pobyt tolerowany” w rozumieniu ustawy z 12.12.2013 r. o cudzoziemcach (Dz.U. z 2016 r. poz. 1990 ze zm.), dokument podróży przewidziany w konwencji genewskiej (Konwencja dotycząca statusu uchodźców sporządzona w (...).07.1951 r., Dz.U. z 1991 r. poz. 515 ze zm.), kartę tożsamości w rozumieniu art. 54a ustawy z 21.11.1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1534 ze zm.) oraz książeczkę żeglarską w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z 5.08.2015 r. o pracy na morzu (Dz.U. poz. 1569). Wyżej wymienionym dokumentom przysługuje wzmożona ochrona prawna, a ponadto na mocy szczególnych regulacji mają one walor dokumentów stwierdzających tożsamość danej osoby w zakresie danych, które zawierają (częściowo odmiennie: J. Piórkowska-Flieger [w:] System..., s. 1054; T. Razowski [w:] Kodeks karny..., red. J. Giezek, nt 8 do art. 274; J. Piórkowska-Flieger [w:] Kodeks karny..., red. T. Bojarski, nt 3 do art. 274).

Nie są natomiast dokumentami stwierdzającymi tożsamość wojskowe dokumenty osobiste w rozumieniu art. 54 ustawy o powszechnym obowiązku obrony

Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż służą one potwierdzeniu stosunku ich posiadaczy do powszechnego obowiązku obrony, lecz nie służą stwierdzeniu tożsamości ich posiadaczy. (por. A. Lach [w:] Kodeks karny..., red. V. Konarska-Wrzosek, nt 4 do art. 274).

Z uwagi na fakt, iż książeczka wojskowa nie stanowi dokumentu stwierdzającego tożsamość w rozumieniu art. 275 § 1 k.k., nie można przyjąć iż oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona wskazanego czynu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd odwoławczy obniżył orzeczoną wobec oskarżonego M. M. karę pozbawienia wolności do 9 miesięcy, a orzeczoną wobec oskarżonego S. S. karę ograniczenia wolności obniżył do 9 miesięcy. Tak ukształtowany wymiar kary jest odpowiedni do stopnia winy oskarżonych, jak i uwzględnia wszystkie dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k. W ocenie Sądu odwoławczego, w stosunku do oskarżonego M. M. jedynie kara o charakterze izolacyjnym spełni swoje cele kompensacyjne i prewencyjne, bowiem wnioskowana przez obrońcę kara o charakterze wolnościowym byłaby niewspółmierna do stopnia winy oskarżonego, byłaby karą zbyt łagodną i nieadekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność dalszej zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na

<p>podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca oskarżonego wniosła o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze wolnościowym i wyeliminowanie obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie z oskarżonym S. S. kwoty 7200 zł; - zasądzenie od Skarbu Państwa na moją rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, w postępowaniu apelacyjnym, które to koszty nie zostały opłacone nawet w części. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji obrońcy, bowiem nie dopatrył się błędu w ocenie dowodów przeprowadzonej przez Sąd orzekający. Sąd odwoławczy nie znalazł przy tym podstaw, by wymierzyć oskarżonemu karę o charakterze wolnościowym, bowiem jedynie kara o charakterze izolacyjnym spełni swoje cele kompensacyjne i prewencyjne. W sprawie brak jest również podstaw, by wyeliminować obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę przez oskarżonego solidarnie z oskarżonym S. S. kwoty 7200 zł, bowiem wątpliwości Sądu nie budzi okoliczność, iż taka kwota została skradziona przez oskarżonych.</p>		

Zasadny okazał się wniosek w przedmiocie zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. A. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. M. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

Sąd odwoławczy na skutek apelacji obrońcy oskarżonego M. M. oraz z urzędu na podstawie art. 435 k.p.k. wobec S. S. wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym art. 275 § 1 k.k.

Z uwagi na powyższe, Sąd odwoławczy orzeczoną wobec oskarżonego M. M. karę pozbawienia wolności obniżył do 9 miesięcy, a orzeczoną wobec oskarżonego S. S. karę ograniczenia wolności obniżył do 9 miesięcy.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

Sąd odwoławczy z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym wyeliminował art. 275 § 1 k.k., bowiem na gruncie tego przepisu za dokument potwierdzający tożsamość nie można uznać książeczki wojskowej.

Z uwagi na powyższe, zasadnym było obniżenie orzeczonej wobec oskarżonego M. M. kary pozbawienia wolności do 9 miesięcy oraz orzeczonej wobec oskarżonego S. S. kary ograniczenia wolności do 9 miesięcy.

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

Przedmiot utrzymania w mocy

Wina oskarżonych M. M. i S. S. w zakresie przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 k.k., zobowiązanie oskarżonych

<p>do naprawienia pozostałej części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonego A. J. kwoty 7200 złotych oraz rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów za postępowanie przed Sądem I instancji.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Sprawstwo i wina oskarżonych w zakresie przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 k.k. w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż oskarżeni wspólnie i w porozumieniu dokonali również zaboru pieniędzy w kwocie 7200 złotych. Z uwagi na powyższe, Sąd za zasadne uznał zobowiązanie oskarżonych do naprawienia pozostałej części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonego A. J. kwoty 7200 złotych. Sąd nie dopatrywał się przy tym uchybień w zakresie kosztów postępowania przed Sądem I instancji.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Sąd odwoławczy na skutek apelacji obrońcy oskarżonego M. M. oraz z urzędu na podstawie art. 435 k.p.k. wobec S. S. wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym art. 275 § 1 k.k.</p> <p>Z uwagi na powyższe, Sąd odwoławczy orzeczoną wobec oskarżonego M. M. karę pozbawienia wolności obniżył do 9 miesięcy, a orzeczoną wobec oskarżonego S. S. karę ograniczenia wolności obniżył do 9 miesięcy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Na gruncie przepisu art. 275 § 1 k.k. za dokument stwierdzający tożsamość nie można uznać książeczki wojskowej, z uwagi na co oskarżeni dokonując jej kradzieży nie wypełnili znamion omawianego przestępstwa. Mając na uwadze powyższe, zasadnym było obniżenie orzeczonej wobec oskarżonego M. M. kary pozbawienia wolności do 9 miesięcy oraz</p>	

orzeczonej wobec oskarżonego S. S. kary ograniczenia wolności do 9 miesięcy.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia

1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia

2.1.

Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia

3.1.

Konieczność umorzenia postępowania

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia

4.1.

art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III. IV.	<p>Sąd na podstawie §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. A. kwotę 516,60 złotych (w tym VAT) z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. M. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Sąd mając za uwadze trudną sytuację materialną oskarżonego M. M. i celowość jego apelacji, a także zmiany wyroku dokonane przez Sąd odwoławczy z urzędu, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za obie instancje.</p>

7. PODPIS
Agata Wilczewska